

Aiakoristus

„Keda me saame appi kutsuda?”

Lucy Stevenson Ewell
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Inglismaal.

Jonah sõi oma viimase suutäie ja naeratas. Õhtusöök oli alati lõbusam, kui misjonärid külla tulid.

„Me tahame jagada teiega sõnumit teenimisest,” ütles õde Kearl. „Miks on teiste teenimine oluline?”

„Sest see rõõmustab Jeesust!” ütles Eliza, Jonah väike õde.

„Sul on õigus. See rõõmustab Teda väga. Ja kui me teisi aitame, teeb see ka meid õnnelikuks,” ütles õde Christensen. „Kas te teate kedagi, kes vajab abi?”

Jonah jäi hetkeks mõttesse. „Mulle ei tule mõttesse ühtegi inimest, aga meie kooli aed vajaks abi.”

„Hea mõte,” ütles ema.

Jonah koolis oli aed, kus nad võisid te-gutseda. Kuid keegi ei olnud juba ammu aia eest hoolt kandnud. Põõsad olid võ-sastunud. Seal oli ka palju umbrohtu.

„Me aitame teid hea meelega!” ütles õde Kearl. „Keda me saame koristamisel appi kutsuda?”

„Meie sugulasi!” hõikas Jacob, Jonah vend.

„Ja meie Algühingu klassi,” ütles Jonah. Järgmisel päeval rääkis ema kellegagi koolis, et koristamiseks luba saada. Nad valisid päeva aia koristamiseks. Siis aitas ema Jonah'l ja tema õdedel-vendadel helistada oma sugulastele ja Algühingu klassile.

Mõni nädal hiljem kohtusid Jonah ja tema pere kooli juures misjonäridega.

Seal olid ka nende sugulased ja Algühingu sõbrad. Oli aeg tööle asuda!

Jonah pani kätte suured aiakindad. „Vaata, ema! Mu käed on nii suured!”

Ema naeris. „Aita mul oma suurte käte-ga neid põõsaid tagasi lõigata.”

Ta ulatas Jonah'le oksalõikurid, mis nägid välja nagu suured käärid. See-järel aitas ta poisil surnud oksad ära lõigata.

„See on lõbus töö,” ütles Jonah.

Samal ajal kui Jonah oksa lõikas, aitas Eliza aias kaevata. Jacob aitas isal uue linnumaja ehitada. Teised kitkusid umb-rohtu ja korjasid oksa. Nad panid need suurtesse sinistesse kilekottidesse. Isegi Jonah noorim vend Ezra aitas aias kive korjates.

Peagi oli aed puhas. Jonah luges kokku prügikotid, mida nad olid täitnud. „Siin on 13 kotti!” kuulutas ta. „Me koristasime nii palju prügi.”

Õde Christensen naeratas. „Nüüd va-jame kõigi tugevaid muskleid, et aidata meil need autosse kanda.”

Jonah, Jacob ja Eliza haarasid igaüks ühe koti. Jonah tundis rõõmu, kui ta viimase koti autosse tõstis. Misjonäride abistamine oli lõbus. Ta tahtis samuti ühel päeval misjonäriks saada. Senikaua oli tal palju võimalusi teenida. Ta suutis vaevalt oodata, et mõelda oma järgmisele projektile! ●

Mida saad sina teha, et oma naabruskonnas abiks olla?